

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Canones Dvcentorvm Sanctorvm Et Beatorvm Patrvm, Qvi in Epheso
Convenerunt Consulatu Flauij Thedeosij decimotertio, & Flauij Valentiniani
tertio semper augustorum, ante diem decimum Calendas Iulij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟ³⁹

ΣΙΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, ΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΣΥΝΕΛ-

Σόντωματά τών ἵσταταιν φλαβίος θεοδοσίος ὁ τρισκαδέκατος, οὐκον φλαβίος ὁ αλγη-
πανὸς ὁ τρίτος, τῷρις αἰσθίνωρ ἀντίοντος, πὼς δέκα
καλαυδῶν Ιουλίων.

CANONES DV CENTORVM

SANCTORVM ET BEATORVM PA-
TRVM, QVI IN EPHESO CONVENERVNT CON-

sulatu Flauij Thedeosij decimotertio, & Flauij Valentinia-
ni tertio semper augstor um, ante diem de-
cimum Calendas Iulij.

ΑΓΙΑ Εἰςικεμενικὴ σωμόλθ,^{η γρ}
ἐφέσῳ συγκροτήθειται εἰς θεωρία μα
ζοῦ τὸ θεοβεσάτων βασιλεών, οἷς
καθ' ἐκάλιπτα επαρχίαν τε καὶ πόλιψ
ἀντόποις, πρεσβυτόροις, οἰκιστοῖς, ηγεταῖς.

Συναρχήστων πάμιδην ηγέτη τού σύστεμας γράμματος
πρόφεσίσιν μητρώοις, απέτινσάν τινας οὐχί.
μηδὲντες τὴν διεύθυντα μητρώον ταινιάν,
μηδὲν πέπον. οἱ τοιούτους τακτικής ποινωνίας μηδὲ μίαν ἔχον
τοιούτους, οὐδὲν αὐθητήτας ιερεστικῆς εἰς τὸ δικαίο
δικίαν ταῦτας εἰσαγόντες θλάπτην ἢ ωφελεῖν, σῆμα φαντασίας
τινας γιαντούς εἶναι καθηγημένας, περὶ τωντων
μη τοιούτους κατὰ Κελεσίν φρονύμωτα, οὐδὲ
φροντίδιον, οφέσατα πάπεδον ξύλινοπερ εἴκη μηδὲν
μηδὲν ημέρη Νεοσίσιον κατατελεῖντες. οὐς τινας
οὔγραμμοι ποιηῦντες ήταν σωσόσιος πάσοντο μηδὲν έπικλη
τακτικής ποινωνίας ἀλλοτρίας ἐπωνυμού, ταῦταν
από την οὐρανού ειερευτικά ποιεῖται, μηδὲν οὐδὲν
τοιούτους θλάπτην ἢ ωφελεῖν τινας.

Εἰ δὲ οὐκ εἰς ἐπαρχικόν ταις εἰς πίσιν των ἀπελάσθη
τερπίγγιας σκυδίδε, Εἰ τοῦ ἀποστολίας προστεθεὶ

SANCTA & œconomica synodus,
Ephesi ex decreto pientissimorum
Imperatorum congregata, singula-
rum prouinciarum ac ciuitatum E-
piscopis, presbyteris, diaconis, & uniuerso po-
pulo.

Cum essemus Ephesi secundum pias imperatorum literas congregati, defecerunt quidam à nobis numero paulo plus 30. Hi nullá omnino ecclesiastica facultatis communionem habentes, ut ex autoritate sacerdotali cuiquā noce-
re uel prodeſſe poſſint: propterea quod qui-
dam ex iphis ſunt depositi, cum primis Nestorij
& Cœleſtij ſequi manifeſtē ex eo ſunt depreheſi, quodd Nestorium nobiscū condenmare no-
luerunt, quoſ ſancta synodus communī decre-
to ab omni ecclesiastica communione alienos
eſſe ſtatuit, & omnem ſacerdotij efficaciam il-
lis ademittit, per quam uel nocere uel prodeſſe
poteſtant.

I Quoniam autem oportebat & absentes à san-
cta synodo, morantesq; in urbibus & prouin-
cijs ob aliquod impedimentum, siue ecclesiasti-
cum siue corporeum, non ignorare quę de ipsis
sunt constituta, significamus sanctitati uestræ
ac dilectioni, ut si quidam metropolita prouin-
ciæ, derelicta sancta & oecumenica synodo, aut
accedit ad illorum defectionis confessum, aut
accedet in posterum, siue cum Cœlestio sensit
aut sentiet, ipse nihil amplius poterit agere ad-
uersus prouinciæ episcopos, ut qui iam inde à
synodo totius ecclesiasticæ communionis ex-
persit factus, & prorsus inutilis, sed & ipsis epi-
scopis illius prouinciæ circumq; uicinis metro-
politis recta sentientibus subiacebit, ut omni-
no deiectus sit à sede Episcopatus.

2 Si qui autem prouinciales episcopi à sancta synodo defecerūt, uel deficientibus adheserūt

CANONES

40 C A N O
aut adhærere tentarunt, uel etiam postquam
subscriperunt Nestorij depositioni, rursus ad
defectionis cōfessum nihilominus recurrerūt:
istos placuit sanctæ synodo penitus alienos es-
se à sacerdotio, à graduq; cecidisse.

Si qui uero clericis, in singulis urbibus aut re-
gionibus à Nestorio & conspirantibus sacerdo-
tio prohibiti sunt, quod recte sentirent, iustum
putauimus hos quoque proprium gradum acci-
pere. In lumma autem clericos orthodoxæ &
œcumenicæ synodo consentientes iubemus
eis qui defecerunt aut defeccti sunt, episcopis
nullo pacto aut ratione subiectos esse debere.

Si qui autem clericorum defecerint, & ausi fuerint uel priuatim uel publicè quæ sunt Nestorij aut Cœlestij sapere, sancitum est à sanctis sy nodo istos quoque depositos esse.

Quicunq; autem ob turpia gesta sunt à sancta synodo condemnati, uel à proprijs eorum episcopis, quib. præter canones Nestorius qui nullum rerum discrimen habebat, & qui cum illo eadem sentiunt restituere conati sunt gradum uel communionem, aut conarentur, istos censuimus inutiles esse, & manere nihilominus depositos.

Similiter autem & si qui uelint ea quæ desin-
gulis per sanctam synodum gesta sunt Ephesi-
nam, quo cunque modo mouere: sancta Syno-
duis ipsa decreuit, siquidem Episcopi aut clericis
fuerint, eos omnino à proprio cadere gradu.
Sin uero laici, aut alij, fine communione per-
maneant.

Collocutio eiusdem sancte synodi edita post
quam lecta fuit expositio sanctorum aut beato-
rum Patrum trecentorum decem & octo apud
Nicæam, & impium symbolum à Theodoro
Mopsuestiam si confitum, & à Charisio presby-
tero Philadelphia porrectum sanctæ synodo
Ephesinæ.

His igitur lectis, decreuit sancta hæc synodus alteram fidem nemini licere proferre aut scribere, aut componere, præteream quæ definita fuit à sanctis Patribus apud Nicæam urbem in Spiritu sancto congregatis. Eos autem qui fuerint ausi aliam fidem componere sive porrigerere, aut proferre, his qui uolunt ad cognitionem ueritatis conuerti, uel ex gentibus, uel ex Iudeis, uel etiâ ex qualibet hæresi, istos siquidé episcopi fuerint aut clericci, alienos esse episcopos quidem ab episcopatu, clericos autem à clericatu. Si uero laici fuerint, anathematizari. Parimodo si deprehensi fuerint aliqui sive episcopi, sive clericci, sive laici sentientes, aut docentes ea quæ continentur in expositione per Charisium allata presbyter deincumarnatione

ἢ προσεδίλαια περιφέρειν, ή τὸν γενέταντον
Νεσογίον καθαύξεσι ἐπελάνθρωπον περὶ τῆς
ἀρχασίας σωματικοῦ τούτου ταῦτα περὶ τοῦ θέματος
τηγίγια συνάδεσθαι ποτίσσειν τὴν πρωτηγενῆ
τοῦ βαθμὸν εἰκόνην ποντας.

3 Ει δέ οντες καὶ τῷ γρίφει τούτῳ πάλαι χώρᾳ ήταν
εἰκόνη τὸ Νεσοπέδιον καὶ τὸ σώμα αὐτῶν οὐτέ τι τοῦ
σωμάτος ἐκαλύθυσαν μέχρι οὗ θάψασθον τούτους
σαρκαν ὅτε τοις θύραις ιστήσαντες τοῖς θεραπεύεσσιν Βαθειάριον
τοῦδε δὲ τῆς οὐρανού οἰκούσης οὐκονικού στολωμάτου
φρονούστας αὐλαρικός, κελαδόνιμον τοῖς ξερατούσο-
σιμοῖς ἀφισταμένοντος ἐπιστέφωντος μυγδόλια τοντο-
δαντοῖς μηδενα τρόπων.

4 Εἰ δὲ τινες ἀποστάταις εἴ τι πληρικάν, μήδε-
μέσαις ἡ πετρὴ οὐδὲν ἔσται τὸ μετρόπολις ταῦτα
Κλείσις φρουρῆσαι. Ιεράτεσσιν μὲν πεθερημένοις, ταῖς
Ἐγγίας συνίστοις δεῖται αὐτοῖς.

5 Οοσι δὲ ἡλία τοῖς πράξεσι πεπεριβόταν·
πὸ τὸ ἄγια συνόδην τὸ οἰκεῖον ἀποτέλεσμα
καὶ τὸ τοῖς ἀκανθούσιας κτήνι τὸν γὰρ ταπεινὸδην
φορέαν αὐτῷ ὁ Νεσερός, καὶ οἱ τὰ αὐτὸν φρουρῶν
τὸν, ἔχοντα εἴπειν αὐτὸν, ὅτι εἰσῆλθεν οὐνο-
ντιαν ἢ βαθύμον, αὐτῷ φέρετος μένειν καὶ τούτους, καὶ
τὴν στολὴν ἥσημον καθηγημένος ἐδικαιώσατο.

6 Ομοίως δὲ καὶ εἰ πινδεῖς βολθεῖση τὰ ποδιά
εἰς τε πρεγγυόντα φέτη ἀγία σπιώδεστη γένεσιν
διαιθήποτε βόπω πέδασσαλένειην ἀγύια σπιώδες
ἄεισαγη, εἰ μὲν εἰπίσκυποι εἴην καλλιχοι. τοιούτων
τωντελεῶν ἀερπίπησην βαθμόν, εἰ δὲ λαϊστι, ἀκονι-
νύτσας ἴσταίρειν.

7 ΔΙΑΛΑΛΙΑ Φιλανθάγιας σωόδε, ἐκφυ-
νηθέστε μετά τὸ αὐτογνωθὲν τὸ ἔκθετον τὴν
κοσίων δέκα νοῦ ὄπτω ἀγαθῶν μακρειῶν πα-
τρῷῳ, τὸν δὲ Νικαῖα, καὶ τὸ Διονεῖον σύμβολον
τὸ ταῦτα Θεοῖσιν τὸ μονοεἰς πλαστόν, Βατόλι
εισίν προσθεντόρες φιλαλεκφίας ἀνθεσθήτην
τῆντες εφερουμέγιας σωόδε.

ΤΟΥΤΩΝ ζίνειν αναγυνωδύσται, ἀεροῦ
ἄγια σωμός Θ., επέβαν τοις ιρι μηδενὶ δίνειν προ
φερειν ἡγεμονηγέαφεν οὐ σωματογάνα, οὐδὲ τίς οὐ
δεῖσαρ πρὸς θεῖον ἄγιαν πατερθερού τὴν παναγιώ
σωμαχθύτων πόλει, σωματικήν νηματον.
οὐδὲ τολμαντας οὐ σωματογάνα ποτε επέβαν ἡγούσι προ
κομιδεψην πολεφέρειν οὐδὲ λουσιηρωτροφευεστι
πίγνωσην ηλικιαντας, οὐδὲ μλιστρος, οὐδὲ καταδ
σμη, οὐδον οὐδὲρετεος οὐ ασθενήσθε: τότες, εἰ μ
έγινε πιστοποιην πληρειν, ἀλλοτρίος οὐν τασσ
σού πους ηλιοκόπης, καὶ ταν πλεκες τοι κλη
ρονέα δε λατινοι εἶναι, αναβεματίζεδως, ητοι ποτο
τρόπων, ει φωραδεσην πινδε εἴτε πιστοποιησι
κληρονοι, εἴτε λατινοι ου φρονοωτες ου διδω
κοντες ταν ων προσκομιδάσιν εκδεσει παιδι
χαροποιην τη περιστερον, ποδει δι γνωμα-

in id incubere suadet ut in omnib. reb. administratis, agendisq; summa adhibeatur & tempestiu consideratio: quod scilicet per omnem uitam nunquam spe frustrari, nunquam uentis occurtere, nunquam non omnia auferre ex sententia ac pro uoto contingat. Et sanè haec non parum rationi consentanij habere oratio uidetur. Verùm interim non ignorat, incidere aliquid tantas asperitates, tantosq; ac tam intolerandos dolores, qui mentē humanam tanquam subito aliquo fulminis percellant impletu, itaq; eam perturbat peruersamq; reddant, ut & ab utilium honestorumq; indagatione abducatur, & ad ea quæ natura ad lèdendū sunt comparata, specie bonitatis persequenda impellatur. Et tale quiddam sanctissimo illi religiofissimoq; uiro Eustathio contigisse cognouimus. Est enim hic & ex testimoniorum examinatione delectus: & omnino ex Canonicarum legum uoluntate atq; sententia. Postea uero cum in tumultum à nonnullis (ut dicit) pertraetus esset, subitisq; ac insperatis undique malis circumseptus: quoniam ob tranquillitatem illum nimis diuturnam, sustinere tam multas, tamq; graues, quæ ei incumbebant, curas non uellet, & procidere sibi nascentem ubiq; infamiam, dum licebat, recusarent: protulit tandem, hunc nescio quo pasto libellum. Quum contra oporebat eam, quam semel fidei suæ sancti officij cōmissam curam habuerat, fortitudine spirituali tenere, labores subire, ac animo uolenti dignissimi sudoris dignissima præmia expectare. Quæ diligentia, quoniam in hoc semel requisita, desiderata fuit (id tamen ex occidatque securitatis quidem assuetudine potius, quam ex ignauia, desidiaq; uitio) non leui equidem causa, quæ uestra pietas est & probitas, ad sanctissimum Dei amantissimum fratrem nostrum, ac episcopali dignitate æ qualē, Theodorum eligendum compulsi estis, qui tantum onus tantaq; cura ea ecclesiæ subiturus sit. Indignum quippe fuisset, orbam ac uiduam manere ecclasiam: Indignum, pastore carere seruatis nostri ouilia. Quid ergo? Flens, ac supplex rogatum uenit Eustathius: cum sanctissimo Thudine, non de ecclastici munēris dignitate de norem, ac uocationē excusans. Hominis nos semisertū est. Nec ut priuatas eius preces ac lachrytius Ecclesiæ, exaudientes: cogitare, atq; inquireset deiectionē, ap; de absurdis factis, dictisue, perrum suspicionem deuenisset. Statimq; reperimus sed potius illi pro officij offensione, excusatio etum ut neq; pio uestro studio succenseremus, quoniam Theodorus sufficetus episcopus, & (quoniam

σφέοις φιλονεκεῖναι ἀνέλαθον, εἰδεις δὲ μᾶκαροι ε-
κέπομεν, πεδινοῖς τε καὶ θεοῖς τούτοις τῆς γρεγορί-
ουσιν αὐτῷ, καὶ των τριῶν γράμματων τοῦ μα-
καρίους ἔτοιχονόντες χρόνοις. ἐδικτυώθησαν οἱ ὁδοί
τοῦ δικτύου αὐτοῖς στρογγύλας ἔχεις αὐτῷ, τοῦτο
τὸ ποτόνομα, καὶ τὰς ιδιαῖς, καὶ τοιναντιναῖς, ζ-
ητούσι, ἵνα μηχανοτένειν αὐτῷ μάτε μιλὸν ἐπ-
ιλειπούσιαν πατελαβόντες ἑρεσγένεις οἱ διάσις αὐθη-
γάστες ἀλλ' ἀπόρα συμπαραστατικούρων, ἐποιω-
ντες, ηγεμόνεσσιν καὶ σύγκεπτις τὰς γράμματα.
εἴλετο δούλονδον δρόμον ἐπ' αὐτῷ
καὶ τοῦτο τὴν ἀγίαν συ-
νόδια

ita pertinaciter in hæredū putaremus, potiusq;
ætatis, ac misericordiæ habēdā rationē ducere
mus, q;& senex esset, & pulsus ab ea urbe, in qua
& educatus ipse & tā longinquo ciuitatis iure,
patricia fuerit ortus origine) iustū, rectūq; esse
definiremus, uti absq; omni prohibitione, con-
tradicioneq; & nomen retineat Episcopi, &
honorem, & cōmunionem: ea tamen lege, ut
neq; suffragij ipse autoritatē habeat, neq; Eccle-
siastici officij capescendi potestatem, niti id sibi
uel adiuuandi causa, uel concessionis ratione,
uel affectu fraterno amoreq; Christiano, ab alijs
forte liberaliter deferatur. Quod si uos de eo
melius consiliū aut nūc explicare potestis, aut
in posterum explicare studebitis, gratum id no-
stræ acceptūq; sanctæ synodo futurum est.

KANONEΣ ΤΩΝ ΕΞΑΚΟ-

ΣΙΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ ΠΑΤΕ-

ρων τῶν γρίβαλχηδόνι σωματοθόντων, ἔπειτα εἰς μαρτυριανοῦ τοῦ αὐτοῦ
τοῦ αὐγουστου καὶ τοῦ διηλωθησομένου, τῇ, πῳ
γέντω λαλανθόμενος
μετρίου.

CANONES. SEXCENTO RVM ET TRIGINTA SANCTORVM ET BEATORVM PATRVM QVI CHALCEDONE CONVENE- runt Martiano semper Augusto consule & eodem de- signato, ante diem octauum Ca- lendas Nouembri.

BΟΥΣ πᾶσα τὰ γίαν πατέρων καθ',
ἐνεστι σωμόδι, ἀλλ' ἔντινον ἐκπεψή-
τας νεανόντας πρατεῖν εἰδιπαίστημα.
Εἰς επιστοποιος ἀδι γρέμαστης
μέντιν ποιοτεῖο, οὐδὲ προσάστην πελαγάγοι ἀλλ' ἀ-
πράγκησεν, καὶ χειροβούσται ἀλλ' γρέμαστης επιστο-
ποι, πράγκηστης ποτον, οὐ πρεσβυτέρος, οὐ δικαιονός,
πεπράγκηστης πατέρων οὐδέ πρεσβυτημένων. οὐ πε-
πράγκηστης ἀλλ' γρέμαστης ὄπονούμον, οὐ δικαιον, οὐ παρε-
μένον, οὐ δικαιον, τινὰ τοῦ πατέρων, οὐ αἰχγοε-
διαν ἀκέισιν, οὐ δικαιοεστης ἐλεγχθεῖς, λινδια-
διτο πολὺ πατέρων οὐδέ πατέρων οὐδέ πατέρων οὐδέ
πατέρων, μηδὲν εἰ κατ' ἐποστολαν ὡφελεῖδω χειρο-
βούστας οὐ πεπλάνεται οὐδέ πατέρων οὐδέ πατέρων οὐδέ
πατέρων οὐδέ πατέρων οὐδέ πατέρων οὐδέ πατέρων οὐδέ

Sanctis patribus in unaquaque
synodo usque nunc prolatas re-
gulas tenere statuimus.

Si quis episcopus per pecuni-
am ordinationem fecerit, & pre-
tio redegerit Spiritus sancti gratiam quæ uen-
di non potest, ordinaueritque per pecuniam
episcopum, uel chorepiscopum presbyte-
rum aut diaconum, uel quemlibet de his qui
cognominantur in clero, promouerit, &
dispensatorem aut defensorem, uel quemlibet
qui subiectus est regulæ, pro sui turpissimi lu-
cri commodo: is qui hoc attentare probatus
fuerit, proprij gradus periculo subiacebit, &
qui ordinatus est, nihil ex hac ordinatione uel
promotione facta, proficiat, sed sit alienus à di-
gnitate uel solitudine quam pecunijs acquisi-
uit. Si quis uero mediator tam turpidus & ne-

d 4 phat